

FÉLAGSDÓMUR

Úrskurður þriðjudaginn 4. október 2022.

Mál nr. 4/2022:

Bandalag háskólamanna

vegna Félags íslenskra hljómlistarmanna

(Daníel I. Ágústsson lögmaður)

gegn

Samtökum atvinnulífsins

vegna Ríkisútvarpsins ohf.

(Álfheiður M. Sívertsen lögmaður)

Úrskurður Félagsdóms

Mál þetta var tekið til úrskurðar 6. september sl. að loknum málflutningi um frávísunarkröfu stefnda.

Málið úrskurða Kjartan Bjarni Björgvinsson, Ásmundur Helgason, Guðni Á. Haraldsson, Kristín Benediktsdóttir og Valgeir Pálsson.

Stefnandi er Bandalag háskólamanna, Borgartúni 6 í Reykjavík, fyrir hönd Félags íslenskra hljómlistarmanna, Rauðagerði 27 í Reykjavík.

Stefndi er Samtök atvinnulífsins, Borgartúni 35 í Reykjavík, vegna Ríkisútvarpsins ohf., Efstaleiti 1 í Reykjavík.

Dómkröfur stefnanda

- 1 Í málinu gerir stefnandi eftirfarandi dómkröfur:

Að viðurkennt verði með dómi að Ríkisútvarpinu ohf. beri að greiða þeim félagsmönnum í Félagi íslenskra hljómlistarmanna sem léku á tónleikum tónleikaraðar Jazzhátíðar Reykjavíkur í september 2020, fyrir hljóðritanir af tónleikunum og útsendingu þeirra í dagskrá Ríkisútvarpsins, samkvæmt kjarasamningi Félags íslenskra hljómlistarmanna og Ríkisútvarpsins frá 27. febrúar 2008, með verðbótum miðað við árið 2020.

Til vara að skýra beri kjarasamning Félags íslenskra hljómlistarmanna og Ríkisútvarpsins ohf. þannig að Ríkisútvarpinu beri að greiða þeim hljómlistarmönnum sem eru félagsmenn í Félagi íslenskra hljómlistarmanna og léku á tónleikum í tónleikaröð Jazzhátíðar Reykjavíkur í september 2020, fjárhæð sem nemur mismuninum á hlutdeild hljómlistarmannanna í greiðslu Ríkisútvarpsins til tónleikahaldarans og þess, sem þeim ber fyrir viðkomandi hljóðritanir og útsendingar samkvæmt 2. gr., sbr. 1. mgr. 3. gr. kjarasamningsins.

Til þrautavara gerir stefnandi þá kröfu að staðfest verði með dómi að Ríkisútvarpið ohf. hafi brotið gegn kjarasamningi Félags íslenskra hljómlistarmanna og

Ríkisútvarpsins ohf. með því að neita að greiða A, kt. [...], B, kt. [...], C, kt. [...], D, kt. [...], E, kt. [...], F, kt. [...], G, kt. [...], H, kt. [...], I, kt. [...], J, kt. [...], K, kt. [...], L, kt. [...], M, kt. [...], N, kt. [...], O, kt. [...], P, kt. [...], Q, kt. [...], R, kt. [...], og S kt. [...], sem öll eru í Félagi íslenskra hljómlistarmanna og léku á tónleikum í tónleikaröð Jazzhátíðar Reykjavíkur í september 2020, fjárhæð samkvæmt 2. gr., sbr. 1. mgr. 3. gr. kjarasamnings milli aðila, fyrir hljóðritanir og útsendingar frá tónleikum.

Dómkröfur stefnda

- 2 Stefndi krefst þess að kröfum stefnanda verði vísað frá dómi og að stefnanda verði gert að greiða honum kostnað af rekstri málsins að mati dómsins.

Málavextir

- 3 Í málinu liggur fyrir undirritaður samningur á milli Félags íslenskra hljómlistarmanna (FÍH) og Ríkisútvarpsins (RÚV) frá 27. febrúar 2008 um launataxta og önnur atriði vegna hljóðritana eða beinna útsendinga á tónlist og flutnings tónlistar í útvarpi og sjónvarpi. Í 2. gr. samningsins er mælt fyrir um að greiðslur til tónlistarmanna nemi ákveðnum töxtum. Í 3. gr. samningsins er síðan kveðið á um að fyrir hljóðritanir eða útsendingar af opinberum tónleikum sem haldnir eru af þriðja aðila skuli greiðsla til hljómlistarmanna nema 30% af gildandi töxtum FÍH samkvæmt 2. gr. Þá er í 8. gr. samningsins kveðið á um að greiðslur í honum, ásamt bókunum skyldu breytast, til hækkunar eða lækkunar, 1. janúar og 1. júlí ár hvert í hlutfalli við breytingu á launavísitölu sem Hagstofa Íslands reiknar.
- 4 Í samningnum kemur fram að hann sé gerður með fyrirvara um samþykki félagsfundar en í gögnum málsins kemur fram að samningurinn hafi verið lagður fyrir félagsfund og samþykktur þar 4. mars 2008. Í samræmi við heimildarákvæði í samningnum sagði FÍH honum upp 12. júní 2020.
- 5 Jazzhátíð Reykjavíkur 2020 var haldin í Hörpu 29. ágúst til 5. september 2020. Í gögnum málsins kemur fram að hátíðin eigi sér 30 ára sögu en árið 1991 mun hafa verið stofnað til sérstakra félagasamtaka um hátíðina sem bera heitið Jazzhátíð Reykjavíkur.
- 6 Samtökin Jazzhátíð Reykjavíkur og stefndi RÚV gerðu samning 9. ágúst 2020 um að stefndi hljóðritaði og sendi út í dagskrá Rásar 1 tilgreinda átta tónleika dagana 29. ágúst og 4. og 5. september 2020. Samkvæmt samningnum bar Ríkisútvarpinu að greiða Jazzhátíð Reykjavíkur 800.000 kr. fyrir hljóðritunina og útsendingarnar. Skyldu 250.000 kr. greiðast í peningum og 550.000 kr. greiddar með auglýsingum í miðlum RÚV. Tekið var fram að um væri að ræða fullnaðargreiðslu og að Jazzhátíðin ábyrgðist að samningurinn yrði kynntur öllum flytjendum og að hátíðin ábyrgðist samþykki þeirra.
- 7 Ágreiningslaust er að RÚV hefur greitt Jazzhátíð Reykjavíkur 250.000 krónur samkvæmt framangreindum samningi. Stefndi kveður að greiðslu þessari hafi verið skipt á milli hljóðfæraleikaranna í samræmi við þátttöku þeirra í

hljómlistarflutningnum, en hún nemi hins vegar einungis 11,73% af greiðslu miðað við þá taxa sem tónlistarmönnum á hátíðinni hafi borið að fá greitt samkvæmt samningi FÍH og RÚV frá 27. febrúar 2008.

- 8 Fyrir liggur að 19 af þeim félagsmönnum FÍH sem léku á tónleikum Jazzhátíðar í september 2020 leituðu til félagsins um að gæta hagsmuna sinna vegna þess að þeir töldu RÚV hafa brotið gegn samningi þess við FÍH frá 2008. Taldi FÍH að vangreidd laun til þessara 19 hljómlistarmanna fyrir hljóðfæraleik á tónleikunum, næmu samanlagt 772.304 kr., ef miðað væri við að auglýsingasamningurinn hafi verið efndur í öllum atriðum, en 1.057.898 kr. ef svo væri ekki. Af því tilefni sendi FÍH kröfubréf til RÚV 15. desember 2020 vegna vangreiddra launa til sömu 19 tónlistarmanna, samtals að fjárhæð 772.240 kr.
- 9 Með bréfi, dags. 22. desember 2020, til lögmanns FÍH hafnaði RÚV greiðsluskyldu með þeim rökum að stefndi hafi ekki samið beint við hljómlistarmennina um greiðslu fyrir hljóðfæraleik þeirra á hinum hljóðrituðu og útsendu tónleikum, heldur hafi verið samið beint við skipuleggjendur tónleikanna. Í samningi RÚV við Jazzhátíð Reykjavíkur sé skýrt kveðið á um að Jazzhátíð ábyrgist að umræddur samningur sé kynntur öllum flytjendum og ábyrgist einnig samþykki þeirra vegna hljóðritana og útsendinga tónleikanna. Enn fremur hafi Jazzhátíð Reykjavíkur ábyrgst að RÚV bæri engar frekari fjárskuldbindingar vegna hljóðritana og útsendinga.

Málsástæður og lagarök stefnanda

- 10 Stefnandi byggir á því að samningurinn á milli FÍH og RÚV frá árinu 2008 sé kjarasamningur. Vísar stefnandi í því sambandi til þess að í lögum nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, séu engin ákvæði um það hvað í kjarasamningi skuli standa, ef frá eru skilin ákvæði um samningstíma og uppsagnarfrest. Ekki séu heldur nein skilyrði að lögum til að nefna kjarasamning einhverju sérstöku heiti. Hins vegar geymi kjarasamningar ýmis almenn ákvæði um kaup, kjör og vinnuskilyrði.
- 11 Af hálfu stefnanda er jafnframt vísað til þess að samningurinn sem um ræðir í málinu fjalli samkvæmt yfirskrift sinni um launataxa vegna hljóðritana eða beinna útsendinga á tónlistarflutningi. Í 1. gr. samningsins komi fram að hann gildi um kaupsamninga milli RÚV og félagsmanna FÍH, en einnig sé vísað í ákvæðinu til 3. gr., þar sem sérstaklega er fjallað um laun til flytjenda þegar RÚV hljóðritar tónleika sem haldir eru af þriðja aðila. Um sé að ræða samning sem borinn var undir atkvæði félagsmanna á félagsfundi og samþykktur þar.
- 12 Stefnandi telur að samningurinn sé ekki verksamningur, enda feli hann ekki í sér neina vinnuskyldu félagsmanna FÍH í þágu RÚV eða nokkurra annarra, né að samkvæmt honum skuli vinna einhver tiltekin verk. Í verksamningi felist beinlínis að verktaki taki að sér ákveðið verk eða þjónustu og beri skyldu til að leysa það verk eða þjónustu af hendi með tilteknum hætti innan tiltekinna tímamarka. Um það sé ekki að ræða í þessum samningi.

- 13 Af hálfu stefnanda er einnig vísað til þess að í 1. gr. samningsins komi fram að samningurinn gildi um kaupsamninga milli RÚV og félagsmanna FÍH, sbr. þó 3. gr. samningsins, sem fjalli um laun þegar hljóðritaður er flutningur á tónleikum á vegum þriðja aðila, en samningurinn gildi einnig um slíkt. Í 2. gr. samningsins komi fram að greiða skuli félagsmönnum FÍH fyrir hljóðfæraleik í hljóðritun, sem ekki er frá opinberum tónleikum eða öðrum opinberum tónlistarflutningi, samkvæmt þeim töflum sem þar eru settar fram. Samkvæmt 8. gr. samningsins skuli þær fjárhæðir breytast í hlutfalli við launavísitölu.
- 14 Í 9. gr. samningsins sé svo kveðið á um það að ofan á öll laun samkvæmt 2. gr. samningsins skuli greiða 10,17% orlof, 1% í sjúkrasjóð og 0,25% í orlofsheimilaskjóð FÍH. Þá segi jafnframt að RÚV skuli greiða 8% framlag í lífeyrissjóð á móti 4% framlagi viðkomandi listamanns. Gengið sé út frá því að ákvæði laga um staðgreiðslu af launum gildi samkvæmt gildandi lögum eins og um öll laun samkvæmt kjarasamningum. Samningurinn beri því öll einkenni þess að vera kjarasamningur um laun. Kveðið sé á um launagreiðslur og öll launatengd gjöld fyrir vinnuframlag.
- 15 Stefnandi leggur áherslu á að í 3. gr. samningsins sé sérstakt ákvæði um greiðsluskyldu RÚV til listamanna þegar RÚV hljóðritar eða sendir út frá opinberum tónleikum sem þriðji aðili heldur, þ.e.a.s. ekki RÚV. Ástæða ákvæðisins sé sú að tryggja að tónlistarmenn fái greitt aukalega fyrir vinnu sína þegar flutningur þeirra er hljóðritaður af og sendur út hjá RÚV þótt RÚV standi ekki sjálft fyrir flutningnum, heldur þriðji aðili. Byggist sú greiðsla á því að það feli ávallt í sér aukavinnu fyrir listamenn þegar tónleikar eru hljóðritaðir og sendir út, auk þess sem sanngjarnt þyki og eðlilegt að tónlistarmenn gefi ekki vinnu sína alfarið til dagskrárgerðar RÚV, heldur fái greitt fyrir það.
- 16 Stefnandi telur að sú staðreynd að RÚV ákveði að greiða Jazzhátíð Reykjavíkur sem tónleikahaldara tiltekna fjármuni fyrir að hljóðrita tónleika sem dagskrárefni fyrir stofnunina, leysi RÚV ekki undan skyldum sínum samkvæmt kjarasamningi sem gildir um réttindi þeirra félagsmanna sem taka þátt í tónleikunum. RÚV beri að greiða flytjendum samkvæmt kjarasamningi. Í þessu sambandi er vísað til bókunar 4 við samninginn, þar sem fram kemur að aðilar hans séu sammála um að virða réttindi flytjenda í hvívetna.
- 17 Stefnandi telur einnig að RÚV hafi brugðist þeirri skyldu sinni samkvæmt 3. gr. samningsins að láta FÍH vita af fyrirhugaðri upptöku og tryggja að flytjendum yrði greitt beint. Sú staðreynd leysi þó RÚV að sjálfsögðu engan veginn undan þeirri frumskyldu að greiða flytjendum samkvæmt samningi sem gildir um kaup þeirra og kjör um þátttöku í einstökum verkefnum sem samningurinn tekur til.
- 18 Að því er snertir þau andmæli sem koma fram í bréfi RÚV, dags. 22. desember 2020, um að tekið sé fram í samningi RÚV og Jazzhátíðarinnar að um sé að ræða fullnaðargreiðslu og ekki sé hægt að krefja RÚV um frekari greiðslur vísar stefnandi

til þess að aðili kjarasamnings geti ekki gert samning við þriðja aðila sem felur í sér að greiða lægri greiðslur en honum ber samkvæmt kjarasamningi, sbr. einnig 7. gr. laga nr. 80/1938 og 1. gr. laga nr. 55/1980, um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda.

- 19 Í samningi stefnda RÚV og Jazzhátíðar felist enn fremur ráðstöfun á réttindum og skyldum bæði listamannanna sem í hlut eiga og FÍH. Hvorki þeir listamenn né stefnandi séu aðilar að þeim samningi sem RÚV og Jazzhátíð Reykjavíkur gerðu. Aðilar þess samnings geti ekki samið í slíkum samningi um réttindi og skyldur annarra en sjálfra sín og því síður um lægri þóknun til listamanna en kjarasamningur kveður á um. Samningur sem felur í sér að ekki beri að greiða listamönnunum fyrir hljóðritunina hafi ekkert gildi gagnvart flytjendum eða FÍH.
- 20 Samkvæmt kröfugerð stefnanda gagnvart RÚV er miðað við að RÚV hafi borið að greiða 30% af viðmiðunarfjárhæðum í 2. gr. samningsins til flytjenda, sbr. 3. gr. samningsins. Að auki beri að greiða launatengd gjöld, sbr. 9. gr. samningsins.

Málsástæður og lagarök stefnda

- 21 Stefndi gerir þá kröfu að málinu verði vísað frá dómi þar sem viðurkenningarkrafa stefnanda eigi ekki undir Félagsdóm samkvæmt 2. tölul. 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938 um stéttarfélög og vinnudeilur, en samkvæmt þeirri grein sé verkefni Félagsdóms að dæma í málum „sem rísa út af kærum um brot á vinnusamningi eða út af ágreiningi um skilning á vinnusamningi eða gildi hans“.
- 22 Þó svo engin formleg skilgreining sé í lögum nr. 80/1938 þá hafi kjarasamningur verið skilgreindur sem skriflegur samningur sem gerður sé á milli stéttarfélags annars vegar og atvinnurekanda, eða félags atvinnurekanda eða sambands atvinnurekanda hins vegar um kaup og kjör og nái til allra þeirra launamanna sem vinna á félagssviði stéttarfélagsins.
- 23 Stefndi vísar til þess að samningurinn sem gerður var 27. febrúar 2008 kveði á um greiðslur til tónlistarmanna þegar þeir koma fram í útvarpi og sjónvarpi RÚV í allt að 80 mínútur. Formlegt ráðningarsamband sé ekki til staðar. Greitt hafi verið samkvæmt þeim samningi þegar stefndi hefur beint samband við tónlistarmenn innan FÍH um tónlistaratriði í útvarpi og sjónvarpi. Samningurinn uppfylli því ekki það skilyrði kjarasamninga að vera fyrir launamenn enda afhendi félagsmenn FÍH almennt reikning vegna framkomunnar. Þótt aðilar málsins hafi undirritað samninginn verði hann ekki þar með sjálfkrafa að kjarasamningi.
- 24 Af hálfu stefnda er einnig vísað til þess að samkvæmt 1. gr. samningsins gildi hann um „kaupsamninga milli RÚV og félagsmanna FÍH... sbr. þó 3. gr.“ Í 3. gr. samningsins sé síðan kveðið sérstaklega á um samninga RÚV við þriðja aðila. Samningar gerðir á grundvelli 3. gr. geti því ekki talist vera kaupsamningar milli RÚV og félagsmanna FÍH, enda sé sérstaklega tilgreint í 1. gr. að þeir falli ekki þar undir.

- 25 Stefndi vísar til þess að í 3. mgr. 3. gr. samningsins komi fram að honum sé heimilt að gera sérstaka heildarsamninga við þriðja aðila enda hafi hann til þess fullt skriflegt umboð flytjenda. Flytjendur veiti því þriðja aðila, í þessu tilviki Jazzhátíð Reykjavíkur, umboð til að semja um endurgjald vegna flutningsins og beri því Jazzhátíðin ábyrgð á skuldbindingum gagnvart flytjendum.
- 26 Stefndi telur ekkert samningssamband vera á milli félagsmanna FÍH og RÚV varðandi þetta verkefni. Ekkert ráðningarsamband liggi til grundvallar þessum kröfum líkt og þegar kaupsamningar eru gerðir milli atvinnurekanda og launamanna.
- 27 Stefndi vísar til þess að ágreiningur um gildi samningsins í máli þessu hafi komið til kasta Félagsdóms og Hæstaréttar, sbr. dóm Hæstaréttar frá 9. júní 1995 í máli nr. 185/1995. Í því máli hafi verið samið um verktakagreiðslur fyrir framkomu í þætti í dagskrá sjónvarps en Hæstiréttur hafi vísað málinu frá Félagsdómi á þeim grunni að samningur RÚV og tónlistarmannanna sem um ræddi hafi verið verksamningur. Stefndi telur að sömu sjónarmið eigi við í þessu máli þar sem samningur hafi verið gerður við tónleikahaldara sem hafi til þess umboð viðkomandi tónlistarmanna.
- 28 Stefndi bendir á að Jazzhátíð Reykjavíkur fór ekki fram að frumkvæði eða að ósk RÚV og RÚV hafði ekki neina milligöngu um val tónlistarmanna eða fjölda þeirra á Jazzhátíðinni. RÚV hafi engin áhrif haft á það hvaða tónlistarmenn komu þar fram eða fjölda þeirra sem tóku þátt í hverju atriði. Sama gildi um gerð samninga við hljómlistarmennina, auk þess sem RÚV hafi engar upplýsingar um innihald þeirra eða nokkra yfirsýn yfir greiðslur til þeirra frá Jazzhátíð Reykjavíkur.
- 29 Stefndi telur að það falli utan verksviðs Félagsdóms samkvæmt 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938 að skera úr um gildi verksamninga. Það form að samið sé við þriðja aðila vegna tónlistarflutnings eru undantekningalaust samningar um framkvæmd verkefnis á sama hátt og gerðir eru við verktaka. Aðeins hafi verið samningssamband milli Jazzhátíðar Reykjavíkur og tilgreindra hljómlistarmanna um greiðslur vegna þátttöku í Jazzhátíðinni. Jazzhátíðin sé sérstakur lögaðili með sérstaka kennitölu.
- 30 Stefndi byggir á því að samningurinn frá 29. ágúst 2020 hafi verið gerður milli RÚV og Jazzhátíðar Reykjavíkur en ekki við launamenn. Jazzdeild FÍH hafi hins vegar staðið að Jazzhátíð Reykjavíkur frá upphafi árið 1991 og haft ein umsjón með framkvæmd hennar síðan 1998. Með vísan til þess að FÍH sé í raun skipuleggjandi og umsjónaraðili umræddrar tónlistarhátíðar og beri þannig ábyrgð á undirritun samningsins við RÚV þá komi 7. gr. laga nr. 80/1938 ekki til skoðunar.
- 31 Um málskostnaðarkröfu stefnda vísar stefndi til 130. gr. laga nr. 91/1991, sbr. og 69. gr. laga nr. 80/1938.

Niðurstaða

- 32 Samkvæmt 2. tölul. 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938, um stéttarfélög og vinnudeilur, eins og það ákvæði hljóðaði þegar mál þetta var þingfest, er verkefni Félagsdóms að

dæma í málum sem rísa út af kærur um brot á vinnusamningi eða út af ágreiningi um skilning á vinnusamningi eða gildi hans. Með vinnusamningi samkvæmt framangreindu ákvæði er átt við kjarasamning.

- 33 Máltilbúnaður stefnanda í þessu máli byggist á því að FÍH og Ríkisútvarpið ohf. hafi gert með sér samning 27. febrúar 2008 um launataxta og önnur atriði vegna hljóðritana eða beinna útsendinga og flutnings tónlistar í útvarpi og sjónvarpi og að sá samningur sé kjarasamningur í skilningi laga nr. 80/1938. Samningurinn falli þar með undir lögsögu Félagsdóms.
- 34 Til stuðnings þessari málsástæðu hefur stefnandi lagt fram undirritaðan samning sem dagsettur er 27. febrúar 2008. Í samningnum segir enn fremur hann sé gerður með fyrirvara um samþykki félagsfundar en í gögnum málsins kemur fram að samningurinn hafi verið lagður fyrir félagsfund og samþykktur þar 4. mars 2008.
- 35 Af ákvæðum samningsins verður ráðið að þar er fjallað um réttindi og skyldur félagsmanna FÍH gagnvart stefnda RÚV ohf., en ágreiningslaust er að FÍH er sem stéttarfélag lögformlegur samningsaðili um kaup og kjör félagsmanna sinna, sbr. 1. mgr. 5. gr. laga nr. 80/1938. Samkvæmt 1. mgr. 1. gr. samningsins gildir hann um kaupsamninga milli RÚV og félagsmanna FÍH sé ekki samið á annan veg um einstök verkefni til hækkunar frá því sem greinir í samningnum, sbr. þó 3. gr. Í 2. mgr. 1. gr. samningsins er enn fremur kveðið á um að fyrst og fremst skuli ráðnir fullgildir félagsmenn FÍH.
- 36 Í öðrum ákvæðum samningsins er fjallað um greiðslur RÚV ohf. til félagsmanna FÍH, sbr. 2. og 3. gr. samningsins. Þá er kveðið á um það í 8. gr. samningsins að greiðslur samkvæmt samningnum skuli breytast í hlutfalli við breytingu á launavísitölu sem Hagstofa Íslands reiknar. Samkvæmt 9. gr. skal greiðast orlof, gjald í sjúkrasjóð og orlofsheimilassjóð og iðgjald í lífeyrissjóð ofan á öll laun samkvæmt samningnum.
- 37 Í ljósi þess sem að framan er rakið verður að leggja til grundvallar að samningurinn sem um ræðir sé kjarasamningur sem heyrir að réttu lagi undir valdssvið Félagsdóms á grundvelli 2. tölul. 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938.
- 38 Dómurinn telur ekki efni til að fallast á þá málsástæðu stefnda að orðalagið „sbr. þó 3. gr.“ í 1. gr. samningsins feli í sér að samningar sem gerðir eru á grundvelli 3. gr. geti ekki talist vera samningar á milli RÚV og félagsmanna FÍH um kaup. Ljóst er að hvorki orðalag 1. gr. né 3. gr. ber með sér að undanskilja hafi átt ákvæði 3. gr. frá öðrum ákvæðum samningsins um kjör félagsmanna FÍH. Að því er varðar málsástæður stefnda um að vísa beri málinu frá þar sem ekkert ráðningarsamband sé á milli RÚV og félagsmanna stefnanda þá lúta varnir stefnda að þessu leyti að því að RÚV eigi ekki að réttu lagi aðild að málinu. Samkvæmt 2. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991 leiðir aðildarskortur til sýknu en ekki frávísunar. Getur frávísunarkrafa stefnda því ekki komið til álita á grundvelli þessarar málsástæðu.

- 39 Varakrafa stefnanda kveður á um að viðurkennt verði að skýra beri samning aðila á þann veg að greiða beri félagsmönnum FÍH fjárhæð sem nemur mismuninum á hlutdeild hljómlistarmannanna í greiðslu stefnda RÚV til Jazzhátíðar Reykjavíkur og þess sem greiða skyldi fyrir viðkomandi hljóðritanir og útsendingar samkvæmt samningi aðila frá 27. febrúar 2008. Það er ekki í verkahring Félagsdóms að úrskurða um hvaða mismun RÚV beri að greiða einstökum félagsmönnum FÍH vegna tiltekinnar vinnu. Þar sem í varakröfu stefnanda felst að dómurinn úrskurði um ágreining um launauppgjör sem á undir almenna dómstóla er henni vísað frá dómi af sjálfsdáðum. Þrautavarakrafa stefnanda felur hins vegar efnislega í sér að viðurkennt verði með dómi að RÚV hafi broti gegn ákvæðum kjarasamnings. Fellur hún því undir valdsvið Félagsdóms, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 44. gr. laga nr. 80/1938, sem áður er vitnað til.
- 40 Frávísunarkröfu stefnda er að öðru leyti hafnað en rétt þykir að málskostnaður bíði efnislegs dóms.

Úrskurðarorð:

Varakröfu stefnanda er vísað frá dómi. Frávísunarkröfu stefnda, Samtaka atvinnulífsins vegna RÚV ohf., er að öðru leyti hafnað. Málskostnaður bíður efnisdóms.